

Одлука којом се господин Светозар Аћимовић смјењује са функције генералног директора у предузећу Електропривреда Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су дата високом представнику чланом V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2. Закључака са конференције Савјета за имплементацију мира који се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи за тумачење Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора да би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и друге мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета, које “могу обухватати мјере против лица на јавним функцијама”;

Узимајући у обзир да је у ставу X.4 Анекса Декларације Савјета за имплементацију мира донесене у Мадриду 16. децембра 1998.

констатовано да Савјет прихвата да се лицима којима високи представник забрани обављање јавне функције “може до даљњег забранити и кандидовање на изборима, те обављање било које изабране или именоване јавне функције као и дужности у оквиру политичких странака”;

Констатујући да је Савјет за имплементацију мира на сједницама одржаним 10. септембра 1997. године у Бону, 16. децембра 1998. године у Мадриду и 23./24. маја 2000. године у Бриселу изразио своју дубоку забринутост у вези са дубоко укоријењеном корупцијом у Босни и Херцеговини, која може довести до подривања демократског управљања и расипања јавних ресурса, те спријечити развој тржишне привреде;

Имајући на уму да је Савјет на сједници која је 16. децембра 1998. године одржана у Мадриду изразио своју забринутост како слиједи: “Савјет изражава дубоку забринутост због свеprisутне корупције и избјегавања пуњења јавних фондова. Савјет поздравља свеобухватну стратегију високог представника за борбу против корупције ... Високи представник ће водити активности у координацији напора међународне заједнице у циљу спречавања корупције, избјегавања плаћања пореза и преусмјеравања јавних прихода, обезбјеђујући транспарентност у свим фазама рада органа власти ...”;

Констатујући да је на конференцији у Бриселу која је одржана 23./24. маја 2000. године Савјет за имплементацију мира издао Декларацију у којој апелује на “високог представника да искористи своја овлашћења у циљу обезбјеђења потпуне и убрзане реформе у свим секторима имплементације цивилног дијела Мировног уговора, укључујући уклањање препрека које стоје на путу економске реформе”. Констатујући даље да је у вези са кључним реформама Савјет изричито дао своју снажну подршку “спровођењу тренутне реформе у сектору јавних услуга са нагласком на сектор телекомуникација и електроенергетски сектор.”;

Узимајући даље у обзир да је у Декларацији из Мадрида од

23./24. маја 2000. године Савјет за имплементацију мира констатовао да “Савјет остаје дубоко забринут због дубоко укоријењене корупције у Босни и Херцеговини која подрива демократску управу, расипа јавне ресурсе и спречава развој тржишне привреде. Свеобухватна стратегија ОХР-а за борбу против корупције представља чврсту основу за борбу против корупције. Од свих јавних званичника се очекује да дају активну и безрезервну подршку овој стратегији и институцијама које је спроводе.”;

Узимајући даље у обзир одредбе садржане у Одлуци високог представника од 1. августа 2002. године о специјалном ревизору за Републику Српску (“Службени гласник Републике Српске 50/02) и извјештај горе поменутог ревизора о Електропривреди Републике Српске, који је објављен 25. фебруара 2003. године (у даљем тексту “Извјештај”)

Узимајући у обзир све горе наведено и у даљем тексту, високи представник овим доноси следећу:

ОДЛУКУ

којом се господин Светозар Аћимовић смјењује са функције генералног директора у предузећу Електропривреда Републике Српске и којом му се забрањује обављање свих званичних, изабраних или именованих јавних дужности као и кандидовање на изборима, те обављање дужности у оквиру политичких странака осим и све док то високи представник изричито не одобри. Овим престаје свако право на новчану накнаду или пак привилегије или статус који проистиче из његове наведене функције.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и не захтијева предузимање даљих процедуралних мјера. Господин Аћимовић мора одмах напустити своју канцеларију.

Ова одлука се без одлагања објављује у Службеном гласнику Републике Српске.

РАЗЛОЗИ ЗА СМЈЕНУ

Господин Аћимовић обавља функцију генералног директора Јавног предузећа Електропривреда.

Лица на таквим функцијама морају обављати своје дужности предано и стручно и у интересу предузећа. Они су такође на функцији од повјерења у свом предузећу и сматрају се лицима којима је указано повјерење јавности с обзиром на чињеницу да је наведено предузеће у јавном власништву или подлијеже јавној контроли.

Извјештај показује да је у току ревизије (која је трајала од 19. септембра 2002. године до 31. јануара 2003. године) контрола и управљање Електропривредом вршено тако да је Електропривреда претрпела велики финансијски губитак јавних средстава, кроз проневијере, свјесне пропусте и лоше управљање.

Извјештај показује да су појединци, који су имали функцију од повјерења у Електропривреди, флагрантно кршили дужности на тој функцији и лично остварили финансијску добит злоупотребљавајући свој положај. Појединости наведеног кршења дужности, између осталог, обухватају: (1) свјестан или несвјестан пропуст да се предузму мјере или да се задржи минимум мјера неопходних да се обезбиједи ефикасно и одговарајуће управљање и контрола наведене Електропривреде и њене имовине; (2) свјестан или несвјестан пропуст да се уведе минимална финансијска контрола и вођење евиденција, што је довело до нестанка више милиона конвертибилних марака који су требали ићи у корист наведене Електропривреде; (3) свјесно или несвјесно и упорно непредузимање мјера у интересу наведене Електропривреде, путем додјеле уговора далеко испод тржишне вриједности или у супротности са тендерским правилима и процедурама или путем додјеле тих уговора повлаштеним уговорним странама.

Извјештај намеће закључак да је г. Аћимовић, у својству генералног директора Електропривреде, направио озбиљне пропусте у обављању или вршењу својих дужности, те да није показао ни минимум стручности и пажње коју лице на таквој

функцији мора имати. Јасно је да је господин Аћимовић, у својству генералног директора наведеног предузећа, знао или морао знати да у Електропривреди превладава стање великог немара, отуђења имовине и средстава, као и лошег управљања.

Као генерални директор, г. Аћимовић је био у великој мјери или свјесно немаран у обављању повјерених му дужности и јасно је да није подобан за обављање такве функције. Његови пропусти су изазвали или допринијели да наведено предузеће претрпи, између осталог, велике финансијске губитке који се мјере милионима КМ.

С обзиром на наведено, процес имплементације мира је угрожен све док је г. Аћимовић на својој функцији.

Сарајево, 26. фебруар 2003. године

Педи Ешдаун

Високи представник